

Golgruber Simonné (szül. Schiller Blanka)

A képen anyám látható, aki Schiller Blanka néven született.

Anyámat Schiller Blankának hívták. Győrben született 1894-ben. A család neológ volt. Négy elemit, aztán polgárit végzett Győrben. A papám is, és a mamám is polgáriba járt, más végzettségük nem volt. Nem tudták a szülők fizetni akkor az iskolát. A fiúk bementek különböző kereskedők mellé, és ott tanulták meg a szakemberek mellett mesterséget. Anyám nővére a Hermína, aki nem volt édestestvére, jóval idősebb volt nála. Hermína a férjével, Herzog Józseffel, aki kereskedő volt Pálfán lakott. Hermináék nagyon vallásosak voltak. Mivel nem volt gyerekük, úgy döntöttek, hogy anyámat magukhoz veszik. Anyámék sokan voltak, így a nagymamának ez nagy megkönnyebbülés volt, hogy Hermináék magukhoz vették anyámat. Amikor anyám elkerült Pálfára, nagyon jól élte ezt meg, mert a testvére és a sógora gyerekének fogadták be. Ezt nem anyám döntötte el, de azt hiszem, hogy azért megkérdezték tőle. Olyan tizenéves lehetett ekkor. Mennyi volt a korkülönbség közöttük azt nem tudom, de sok volt, és Hermína, mint lányát nevelgette anyámat. Megállapodtak a nagymamával, hogy ők fogják kistafírozni és férjhez adni. Hermína az 1920-as években meghalt. A férje ott maradt Pálfán, ő az 1920-as évek

végén halt meg.

Anyám megélte Pálfán azt is, hogy jöttek a kommunisták, azok között persze zsidók is voltak, és fölégették a kereskedőknek, meg gazdagabb parasztnak a házáat. Ez 1918 novemberében volt. Aztán jöttek a különítményesek, meg a katonák, és a zsidókat irtották. Anyám mesélte, hogy fölgyújtották a házukat, és elszedték a vagyonukat. A különítményesek lóttak is. Anyámnak így veszett oda az egész stafírunjja. Erről még egy bizonyítványt is kiállított a pálfai helyi tanács akkor. 12 évig élt anyám Pálfán, és itt ismerkedett meg apámmal, és egymásba szerettek. Anyám székés vörös volt, és nagyon szép.